

De més aviat sense deure, de més aviat sense deure. Els drets individuals són imprescriptibles, legisla-bles e inalienables. • Legislar la Llibertat hauria pretès de garantir-la, és cometre atencat contra ella. • La llibertat propia acaba allí hont comença la llibertat ajena. És licit, doncs, al individu fer tot lo que no perjudiqui a un altre. • Lacaritat, qu'ensalça al qui la fa humiliant al qui la reb, té d'esser substituïda per la solidaritat, qu'agermana y nivella al que la practican. • Mentre el món no es compongui de més lliures, iguals e inteligents, no pod haverhi pau entre la rassa humana.

LA TRAMONTANA defensa els principis liberals més avançats, sense atenuants de cap mena. • La TRAMONTANA és altament moralista, tenint per base fonamental de la moralitat el respecte a totes las idees y la germanor de tots els pobles. • La TRAMONTANA en política defensa sempre al més avançat contra el més reaccionari, y sosté la necessitat d'una gran reforma social que transformi el mode de ser del productor, avuy supeditat al capitalisme. • La TRAMONTANA no està afiliada a cap partit, servint els interessos generals de la llibertat sense compromisos ni preocupacions de sectari.

PERIÒDIC POLÍTIC VERMELL

La salut del poble és la suprema llei

La TRAMONTANA és el periòdic qu'es publica en idioma català més avançat en idees polítiques, religioses y d'economia social

El Treball és la primera necessitat

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Espanya, 1 peseta trimestre — Estranger, 2
Las suscripciones se pagan por anticipat

ADMINISTRACIÓ: Carrer de Ponent, n.º 1, 1.er, BARCELONA

Pels pagus s'admeten llibranças del Giro Mútuo, lletres de fàcil cobren y sellos de 15 cèntims. No s'admeten llibranças especials de periòdics

PREUS DE VENDA

Número solt, 5 cèntims. — 30 exemplars, 1 pta.
Surt a llum puntualment cada diumenge

UN PARTIT EMBOLICAT

La madeixa fusionista
està tant embolicada,
que tothom, es cosa vista,
li pega estiragassada.

rent d'aquella Espanya començament de segle, que repel·li als exercicis de Napoleón, va derrotar l'absolutisme, va abolir l'Inquisició i va desamortitzar la riquesa del clero.

Un nostre d'encara i qui se li derivan 6,000 du-ras ha mort de fam.

Això és un crim de lesa humanitat que pesa sobre tots els espanyols quin castig sofriríem nosaltres i els nostros fills traduhit en ignorancia, tirania, explotació, guerres civils i tota classe de calamitats que promouhen els homes quan són tan besties com nosaltros els espanyols de 1945.

Els treballadors d'Andalusia, que no han tingut possibilitat de fer estalvis pera els temps de crisi, perque el capital que deuria servir pera aquet menester ja s'el tenia apropiat els burgesos, passen fam y totas las miserias consiguents.

Es l'Andalusia, com tothom sab, un país riquíssim per naturalesa, però d'això solament destruíen els habitants de primera: pera els de tercera no hi ha més que gana y guardia civil.

Lo succés recentment a Sanlúcar de Barrameda, ahont molts mils d'homes afamats han sofert la mar de vituperis, fins a haver de ferse passar la gana am la presència dels del barret triangulat, es una demostració patent de lo qu'ens reserva el privilegi als treballadors.

Las provas del nou remey contra la difteria extret del cavall pel doctor Boix, aplicat pel doctor Ferrán, han donat resultats decisius en Barcelona.

La mortalitat, de 72 per 100 qu'era pels antics medis curatius, s'ha reduhit a 8 per 100. Gloria a la ciencia!

Honra imperecedera a Roux, verdader salvador de l'humanitat!

El dijous de la setmana passada va esser enterrada civíment la nena Estrella, filla del nostre amic J. Barberá, tresorer de la societat Unió Barcelonesa de Lloctenedors «La Llum». Van acompanyar el cadavre de la nena que va néixer, va viure y va morir fóra de tota religió, molts amigs y companys del seu pare, donantli aixís una prova de carinyosa solidaritat en las idees que professa.

Per la nostra part unim el nostre dol al de l'amig Barberá, desitjantli el confort y la filosofia necessaris pera passar tot lo bé possible aquesta irreparable desgracia.

Lo Centre d'Obrers Fusters de Barcelona donara demà dissapte, dia 4 del corrent, una vetllada recreativa en son domicili social, carrer de las Molles, 27, a les qual s'invita a tots els socis y a las sevas families.

El director d'aquet periódic ha passat bastants dias delicat de salut, no poguent continuar escrivint el llibre Terrorismo y Anarquismo que tenia anunciat.

Y com en La Tramontana aním ja tractant d'aquell assumpte en detall, per arc suspensió la publicació del citat llibre, sens perjudici de anar donant a l'estampa en aquestas columnas alguns dels seus més importants capítuls.

XINPANS

Al vós fer anistat prompte, sen francs y capítols, procura tener la dona que no passa dels trenta anys.

Un governer bonito a Espanya, qu'és prencip de liberal y no ho ha presenciat, digue que no sigui dramático.

No parara pas molt temps en que, per ho del moment, tenim diaspore d'Espanya. No deixem del Nany. Tardí!

Quasi me fixo en las aglories y las veus falsas de lo que penso que lo que he a dir no deu ser ni ho heu just.

Per anar al consensament, a tres metres de pres, y perque escrigue un article el tan sentenciat a serriol.

Lo que més falta li fa a la desgraciada Espanya, és que lo hagi compenent, bulant fort La Faldigueres.

SERRA GUERRA

El vicari de la parroquia de Sant Pere del Taulat, del velt poble de Sant Martí de Provençals, se busca lo que no té am cosas que no li importen ni en te de fer res, y am las quals no he te més dret qu'el de si no li agradan, las deixi.

Dihem això perque la setmana passada, segons ens conta un venedor de periódics de allí, al cridar La Tramontana pel carrer de la Llucana, va d'el vicari insultat de mala manera al venedor Josep Amigó «Arrapa, per res més que perque venia el nostre periódic; y això es cert, consistir al vicari això que ni tal acció es digna del qu'és dit ministre d'una religió de pau y caritat, ni propia de la persona ben educada que s'ha respectat las idees licitas y el modol legal de guanyarse la vida de tothom.

L'ensenyansa oficial, com tothom sab, es una mistificació de la ciencia.

Per si aquesta afirmació no quedava ben demostrada, n'hevos en aquest dato:

En els instituts de segona ensenyansa s'establira una càtedra voluntaria de religió y moral, desempnyada per un capella.

El alumnes podran deixar d'assistirli si volen, però... com a fi de curs necessitan ser aprovats, y com poden donarse catibussas als que no cursin dita assignatura.

Resultat: qu'els pobres burgesos sortiran de l'universitat ignorants, escèptics y disposats a entriquirse sense conciencia y a governar a l'estil d'en Canovés en Sagasta, y la generació venedora ja pot preparar l'esquema pera rebre llenya, si no s'espavala y fa un daltabaix tremendo.

El Parlament alemany y l'emperador han arribat al punt de lluytar com a enemigs de potencia a potencia.

El govern va presentar un projecte de llei contra els socialistas, qual segon article castigava l'excitació a la comissió d'actes punibles, encare que no fossin seguits d'efecte, y el Parlament, veyent en allò un atac directe a l'emissió del pensament, procedí amb una independència que no han sapigut imitar altres parlaments de nacions que es diuen liberals, ha refusat l'article.

Resultat d'això és que l'emperador, per medi de la premsa que cobra del fons dels reptis, ha llenat l'amenssa de dissolució.

Aumenta la gravetat de la situació l'actitut de decidida oposició adoptada contra l'actitut dels prínceps regnants d'Alemanya, que posan en verdader perill la vida de l'imperi.

Desmembració d'aquell imperi militar, independència de las antigas nacionalitats alemanas, satisfacció a las reivindicacions proletarias.

Preparem-nos a veure grans aconteixements.

El rector de Morell si qu'es dels qu'em son simpáticos a causa de la seva santa intolerancia, que decantabla més gent amb un acte dels seus com el qu'acaba de realisar, qu'am trenta mil conferencias de tots els dimonis grossos y xics que tenen d'anar a fer bullir las calderas d'en Pere Botarot.

Es el cas qu'un feligrés de Morell sentia morir-se, y no estant encare prou net de diatell, va demanar els auxilis espirituals al rector, y vetaquí qu'aquet, sense tenir a Déu ni al diable de qu'ex pugués perdre l'anima del feligrés, va negarli en rodó lo qu'el devot tenia dret per sas crencias a demanar, pretextant que no vivia el malalt am sa legitima esposa, cosa de lo qu'el rector no en tenia de fer res, y menys quan ella havia deixat a son marit fugint d'extrangis amb un altre subjecte.

En tot això y morirse el feligrés, y no content el rector d'haversen respal en vida, va portar el seu odi fins més enllà de la mort, negantse a tocar per ell las campanas y a que fos enterrat en lo cementiri del poble.

Y aquí va explotar l'indignació popular, y veyent que las autoritats de Morell no sabian ó no volían imposarse al rector, va organísarse un santusis enterro civil pel cadavre de Josep Blanc y Solé, qu'aixís se deya lo qu'havia so-

licitat els auxilis espirituals de l'Esglesia que va negar el rector, tenint Bog la fúnebre cerimonia amb assistència de més de mil veuhos de Morell y pobles dels voltants, una musica tocant pessas adecuadas a l'acte, acompanyant tots el cadavre a una vinya, ahont va donarseli no cristiana, però si humana sepultura.

Y aquí repetecios jo: Factura com el de Morell desitjot, ¿vostantell? paix am las barbacadasas el clero y sas potestadas entro prompte al burdell.

Els turcs de l'Arménia acaban de fer una estocinada de cristians que n'hi ha per moure plet a la mateixa divina providencia.

Amén de las matanzas a la menuda, l'arquebisbe de Marash ha sigut tancat a la presó, ahont sembla qu'el portja la santa intenció de penjarlo, y el bisbe d'Adajun y l'arquebisbe de Zeitoun han sigut condemnats a mort junt amb el pare Garask, sacerdot de menor categoria qu'els anteriors.

Aquets són sempre els fruits del fanatisme. Els turcs, fanatics per la seva religió, no es contentan am menos qu'am cometre salvatjadas contra els catòlics, creyent aixís que contreden algun mérit devant del seu Déu.

Fins al dia que l'home aboleixi tots els Déus en quin nom se puguin cometre semblants barbaritats al calor del fanatisme religiós, no comensará a ser un fet de la verdadera civilisació entre la rassa humana.

Un molt fervent devot va presentarse l'altro dia al arquebisbe de Milan demanantli bantar l'anell, y conseguida ja la gracia, am tanta devoció va portarla a efecte; qu'el valió anell arquebisbal va seguir al devot, no adonantes l'arquebisbe fins que l'erañó besador ja s'havia posat fóra de tret de pogueu ésser dingut.

No ho fa pel que diyan tots els que gastan anell, dig qu'ahí, ¿vostantell? és un miracle molt gran.

LA BRUSA Y EL BRAC

Van anar una quantia obrers, l'altro diumenge, allà a la font del Gat, y un d'ells, un bon subjecte, fent taboia se va més marigat. Quatre mosquits qu'estavan am las ancas armant un gran seras, al veure'l tot seguit van cridar: — Moma! No en porta pas de manó!

Aquell dia meteix un senyà magnífic a cana el marqués. Tal tingué llog, y a l'alarde de la taule se dels molts invitats, trigonava la prima del vigle. Digués an el campans Y al sortir al carrer, tota quantia passava, mirantlo y fentli pau, se deyan: — ¡Vay, pobre home! Tal vegada deu esta indigiosat.

J. T. y R.

NABADA

Un ha dit tres molt parvna que crec qu'és fill de tota, va dir que dir ha ad lo que li fegies La Tramontana. Mes jo vaig dirli: — Perdus, tu fies que no ho pug sentir, tot això veu ho si des de la bolé que t'hi portes.

MARIE TERESA

GEOGRÀFIC

III K K A L A L K K

CONTE BARBERA CORDS

SOLUCIONS

A LAS CARMENAS DEL NUBRE DERRER

Table with 2 columns: Ronda and numbers. Ronda 1: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10. Ronda 2: 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20.

Logogrifo número: Salmeron, Salmeron, Salera, Ramon, Moma, Sol, Ra, L. Geogrifo: Com més dents tens, més t'en poden caure. Imprempta Ronda de l'Unió, 2. — Barcelona